

NADZWYCZAJNE POSIEDZENIE PREZYDIUM TK

21 maja br. odbyło się – z inicjatywy OPZZ – nadzwyczajne posiedzenie Prezydium Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Posiedzenie zostało zwołane na wniosek OPZZ z dnia 15 maja, w którym Porozumienie wyrażało swoje obawy w związku z realizacją uchwały nr 31 Trójstronnej Komisji z dnia 3 kwietnia br. w sprawie podjęcia prac nad „porozumieniem społecznym”.

Dla przypomnienia: w uchwale tej zapisano 5 obszarów problemowych, które mają stać się przedmiotem prac partnerów społecznych (związków zawodowych, organizacji pracodawców oraz rządu) celem wypracowania wspólnych rozwiązań: mechanizm i model kształtowania wynagrodzeń w sferze publicznej, u przedsiębiorców, program aktywizacji zawodowej osób po 50 roku życia, spójny system emerytalny i wzmocnienie dialogu społecznego poprzez dopracowanie zasad reprezentatywności. Rząd, zdaniem strony związkowej (czego wyrazem był list przewodniczącego Guza z 15 maja; uchwały strony związkowej w zespołach ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, ds. usług publicznych z dn. 14 maja 2008 r. oraz ds. ubezpieczeń społecznych z dn. 15 maja 2008 r.; uchwała Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z 20 maja br.), złamał postanowienia uchwały TK nr 31 i zasady dialogu społecznego wysyłając w trybie art. 19 ustawy o związkach zawodowych projekty ustaw o emeryturach pomostowych i komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw (uchylającej część zapisów ustawy o wynagrodzeniu osób kierujących przedsiębiorstwami państwowymi - tzw. ustawy „kominowej”).

Posiedzenie rozpoczęło się ok. godziny 18:00 pod przewodnictwem Jerzego Bartnika ze Związku Rzemiosła Polskiego, który zastępował wicepremiera W. Pawlaka.

Zbigniew Żurek – sekretarz generalny BCC – został wybrany nowym przewodniczącym zespołu problemowego ds. rozwoju dialogu społecznego, w zamian za Marka Goliszewskiego, który zrezygnował z pełnienia funkcji w Trójstronnej Komisji.

Wniosek FZZ o zwołanie w trybie pilnym Prezydium TK celem omówienia sytuacji na Poczcie Polskiej został skierowany do zespołu problemowego ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, i zarządzono przekazanie informacji o ustaleniach na kolejnym Prezydium TK.

Wniosek ZRP w sprawie podjęcia problemu istniejącej nierówności społecznej w przypadku osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej został skierowany do zespołu problemowego ds. ubezpieczeń społecznych.

Następnie przystąpiono do rozpatrzenia wniosku OPZZ.

Przewodniczący Jan Guz omówił argumenty przemawiające za tezą o zagrożeniu realizacji uchwały nr 31 (pismo z 15 maja) – rząd w uchwale nr 31 zobowiązywał się do procedowania w ramach Trójstronnej Komisji nad wszystkimi projektami wchodzącymi w obszary negocjacji i dołożenia wszelkich starań w celu uzgodnienia stanowisk z partnerami społecznymi. Jednocześnie, rząd przekazuje w trybie legislacyjnym projekty dotyczące tych obszarów do konsultacji społecznych, z pominięciem prac w Trójstronnej Komisji.

Prezydent Konfederacji Pracodawców Polskich Andrzej Malinowski zaprotestował przeciwko poruszaniu sprawy ustawy „kominowej”, inaczej wyjdzie ze spotkania i nie będzie zgody KPP na posiedzenie nadzwyczajne TK, do którego zwołania wymagana jest zgoda wszystkich partnerów. Jego zdaniem uchwała nr 31 nie dotyczy ustawy „kominowej” – sprawy wynagrodzeń dla pracowników i kadry menadżerskiej regulowane są różnymi ustawami.

To stanowisko KPP wywołało opór strony związkowej, która podkreślała, że wynagrodzenie kadry menadżerskiej również obciąża fundusz płac w przedsiębiorstwie.

KPP nie zgadzało się na zwołanie nadzwyczajnego Prezydium, przy okazji podkreślając że czuje się zaszaskowana strajkami przez NSZZ „Solidarność” (uchwała KK nr 12/08).

BCC był zdziwiony odwołaniem w dniu 21 maja pracy zespołów problemowych, oraz całą sytuacją podkreślając, że ich zdaniem uchwała nr 31 nie wiązała rąk rządowi i ten może przedkładać w normalnym trybie ustawy do konsultacji, z pominięciem Trójstronnej Komisji.

ZRP chciało podjęcia wysiłku zastanowienia się, czy w ogóle prace TK do czegokolwiek dążą.

Przybyły na spotkanie premier Pawlak obiecał podjąć problem ustawy „kominowej”, uznał jednak za zasadne najpierw skonsultować się z ministrem A. Gradem (co ostatecznie nie nastąpiło, i temat „kominówki” nie był więcej podejmowany – ma stać się tematem następnego posiedzenia Prezydium TK).

Następnie minister zdrowia Ewa Kopacz przedstawiła informację o planowanych kierunkach reformy służby zdrowia. Niestety jej długa wypowiedź, wskazująca na dobre rozeznanie i szczegółowa wiedzę, była nie na temat – dotyczyła ewidentnych patologii służby zdrowia, a nie kierunków prac rządu w sprawie przekształceń własnościowych (służba zdrowia publiczna, czy prywatna; sposoby oddłużenia szpitali; sposób przekazywania placówek samorządom itd.), o co chodziło we wniosku OPZZ. Strona związkowa wykazała naiwność i nieuprawnione założenia w przedstawionej przez minister Kopacz informacji. Podjęto

decyzję o przeniesieniu problemu przekształceń w służbie zdrowia do Zespołu Trójstronnego ds. Ochrony Zdrowia – po wpłynięciu pisma OPZZ do zwołania posiedzenia został wezwany przewodniczący zespołu Jacek Łukomski (ZRP).

Minister Kopacz zaapelowała do związkowców o rozpowszechnianie i branie odpowiedzialności za pomysły rządu w sprawie przekształceń w służbie zdrowia („ludzie Wam uwierzą, nie uwierzą politykom”), co spotkało się z odpowiedzią strony związkowej, że związki zawodowe mają inną rolę niż żyranta propozycji rządowych – są wyrazicielem niepokojów społeczeństwa i swoich członków, niezależnie od osobistych preferencji ich liderów.

PKPP Lewiatan dopytywał się coż złego jest w prywatyzacji służby zdrowia?

OPZZ zaapelowało do rządu, by współpracował z partnerami społecznymi, a nie samemu czy poprzez media forsował rozwiązania, które budzą kontrowersje społeczne.

Następnie zajęto się problemem przedłożenia przez rząd do konsultacji ustawy o emeryturach pomostowych.

Przewodniczący OPZZ Jan Guz zauważył, że do tej pory rząd nie zorganizował spotkania z ekspertami, którzy by powiedzieli dlaczego te, a nie inne zawody znalazły się na liście zawodów o szczególnym charakterze. W zespołach problemowych TK był omawiany przedłożony przez rząd Program „Solidarność pokoleń”, jednak, choć dotyka sprawy emerytur pomostowych, nie został dotychczas w tej materii omówiony. Strona związkowa uznaje, że w sprawie emerytur pomostowych nie wyczerpano dialogu w TK, a jednak rząd przesłał już projekt ustawy do konsultacji. Gdy taka praktyka będzie dalej uskuteczniata, strona związkowa nie widzi sensu dalej procedować w TK. Strona związkowa domagała się wycofania z trybu artykułu 19 ustawy o związkach zawodowych projektu ustawy i powrotu do dialogu w TK.

Minister pracy Jolanta Fedak podkreśliła, że bardzo ceni dialog społeczny; to związki działają w złej wierze i sabotują prace rządu. Nowe rozwiązania muszą wejść w życie od 1 stycznia 2009 r., bo nie będzie żadnych rozwiązań w tej materii. Ostatnia ustawa regulująca zasady przechodzenia na wcześniejsze emerytury ma charakter epizodyczny. Od 3 miesięcy w zespołach problemowych trwa konsultacja Programu „Solidarność pokoleń 50+”, końca ich nie widać. Zespół pracuje niemrawo: raz się nie odbywa, raz jest przerywany. „Związki zawodowe sabotują; ja nie mogę pracować, nie mam szans”. Zdaniem Fedan, związki nie chciały nawet dyskutować nad założeniami do ustawy.

FZZ: projekt ustawy miał być przedstawiony do końca kwietnia i przedłożony zespołom TK, a nie w trybie art. 19. Założenia były bardzo ogólne, że trudno było odnieść się do nich merytorycznie. Partnerzy społeczni mieli przystawiony pistolet do głowy z terminem ostatecznych prac w dniu 14 czerwca – data końca konsultacji społecznej.

„Solidarność” zauważyła, że podobnie jak z ustawą o emeryturach pomostowych rząd postąpił w przypadku tzw. pakietu Szejnfelda.

Pracodawcy bronili stanowiska rządu.

Ustalono, że minister Fedak w piątek 23 maja wycofa projekt o emeryturach pomostowych z konsultacji społecznych i przedłoży go ponownie w trybie art. 19 ustawy o związkach zawodowych nie wcześniej niż 16

czerwca.

Do 10 czerwca zespoły problemowe mają wypracować konsensus.

Następne posiedzenie Prezydium zaplanowano na 2 czerwca br.

Piotr Strębski

WSPÓLNE STANOWISKO REPREZENTATYWNYCH CENTRAL ZWIĄZKOWYCH W SPRAWIE WSKAŹNIKÓW NA 2009 ROK

W trakcie posiedzenia Prezydium TK strona związkowa przekazała Waldemarowi Pawlakowi wspólne stanowisko w sprawie wysokości wskaźników na 2009 rok.

Szanowny Panie Przewodniczący.

Stosownie do art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080 z późno zm.), strona pracowników Komisji Trójstronnej: Forum Związków Zawodowych, NSZZ "Solidarność. oraz Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych przedstawiają wspólną propozycję w sprawie wzrostu w 2009 roku wynagrodzeń oraz emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1 i 2 wyżej wymienionej ustawy:

- wzrost wynagrodzeń w gospodarce narodowej powinien wynosić nie mniej niż **15%**;
- wzrost wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej powinien wynosić nie mniej niż **15%**;
- wzrost wynagrodzeń u przedsiębiorców powinien wynosić nie mniej niż **15%**;
- wzrost minimalnego wynagrodzenia za pracę - do poziomu nie mniej niż **50%** wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej;
- wzrost emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych powinien wynosić nie mniej niż prognozowana stopa inflacji plus **50%** realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w roku poprzednim.

Strona pracowników zastrzega sobie prawo korekty zaproponowanych wzrostów wynagrodzeń oraz emerytur i rent w przypadku zmiany przez stronę rządową prognozowanych wskaźników makroekonomicznych stanowiących podstawę do prac. nad projektem ustawy budżetowej na rok 2009.

Jednocześnie strona pracowników opowiada się za uchynieniem ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 z późn. zm.). Postulujemy ponadto pilne opracowanie w Komisji Trójstronnej i uchwalenie nowych regulacji prawnych dotyczących systemu ustalania przyrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców (obejmujących także osoby zarządzające majątkiem Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego), regulujących w szczególności zasady i tryb negocjacji płacowych u przedsiębiorców oraz uprawnienia i obowiązki pracodawcy w zakresie ustalania przyrostu wynagrodzeń w przedsiębiorstwie.